

**Erasmi a Chokier Tractatus absolutissimus de
iurisdictione ordinarii in exemptos, deque illorum
exemptione ab ordinaria iurisdictione**

Mvltis Pontificvm Decretis, Et SS. Congregationis ... Cardinalium
Declarationibus illustratus ; omnibus in judicio Civili & foro Ecclesiastico
versantibus perquam utilis ac necessarius ; in duos tomos ab ipso Auctore
distinctus

**Chokier, Érasme de
Coloniae Agrippinae, 1684**

3. In impetratiōne rescripti contra exemptum, an facienda sit mentio
exemptionis.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61886](#)

jure suo ordinario & proprio, non astep extendendum est ad ea quæ Episcopus potest jure delegationis, aut aliquo alio jure speciali, *Jo. de Selva tract. de Beneficio part. 3. quæst. 66, n. 9, 10. Et seqq. allegat. Innocent. Clem. cum ex eo de sentent. excommunic. Ideo idem loco eodem concludit, quod legatus beneficia conferre non possit quæ ad Episcopi collationem spectant jure speciali sive delegato, cum isto in casu major & excellentior sit ipso Legato per cap. studijs de offic. leg. cap. sane de offic. deleg. glo. Clement. si de beneficio verbo si ad nos in fine de præbendis.*

Ab eadem prorsus ratione emanant quæ alibi fusè traduntur, utrum capitulum 25
sede vacante succedat Episcopo in jurisdictione à jure vel ab homine delegata, id
quod nos alibi attigimus, satis sit lectori locum indigetasse, videatur *Jo. Francisc. Wahl, de potest. cap. sede vacante par. I. quæst. 7. Et 10. v. infra lib. 4. cap. 24.*

QUÆSTIO III.

In impetratio[n]e rescripti contra Exemptum, an facienda sit mentio
Exemptionis.

SUMMARIUM.

- 1. In impetratio[n]e rescripti narrandum valet.
- privilegium.
- 2. Rescriptum vitiat silentio qualitatis.
- 3. Gratia secunda facere debet mentio nem Prioris.
- 4. Narranda omnia quo Principem movere possent.
- 5. Papa difficultus contra Exemptos delegat ordinarium.
- 6. Rescriptum tacito privilegio fori non
- 7. Opinio negativa.
- 8. Praxis lucerna juris.
- 9. Stylus habet vim legis.
- 10. De stylo narranda est Exemptio.
- 11. Eiamsi rescriptum haberet clausulas universales.
- 12. Generali sermone non comprehenduntur Exempti.
- 13. Quid si narretur Exemptus, qui non est.

Hæc quæstio, dubio scribentium Marte à Doctoribus tractatur: pro illius autem affirmativa sunt variae ratiōnes. Imprimis enim in impetratio[n]e rescripti exprimenda est & narranda conditio personæ privilegiatae, contra quam rescriptum impetratur, v. g. quod sit persona privilegiata, miserabilis, scholaris, Doctor &c. alioquin enim vitio surreptionis laboraret. arg. *L. 1. ff. de Nataib. rescriptu[m] part. 1. ut differentia inter rescripta gratia & iustitia num. 6. Felic. & DD. cap. I.*

⁶a. cum ordinem ca. ad audiendum de rescripta Menochius de arbitr. judicium lib. 2. cent. 3. casu 202. n. 39. Anton. de Tremolis addit. ad proxim. Uberti de Bonacurso tit. de exceptionib. contra rescripta §. in visibilia vero doctrina in verb. tacendi fraude Innocent. cap. significantibus de offic. delegati. Socin. conf. 164. visa Bella col. 1. vol. 2. Ratio est, quia rescriptum non vitio ut taciturnitate facti, sed etiam silentio affectus qualitatis, iux. eum glo. cap. dilectus filius i. ubi Fel. n. 10. de rescrip. Card. conf. 141. col. 5. Ubertus de Bonacurso in d. glossa.

³ Unde dicit allegatus Tremolis; gratiam factam super homicidio secundo, non facta mentione gratiae obtenta super primò, non valere, Guilelm. Cugn. l. 3. C. de Epist. audiens. Jason. prescriptione in fin. C. si contra ius vel utilit. publicam.

⁴ Quippe quod ea omnia debent exprimi quæ principem ad aliter atque aliter, seu hoc aut alio modo rescribendum movere possint, cap. constitutus. cap. super literis cap. postulati. cap. in nostra ubi late Abb. Fel. & DD. de rescript. laetissime. Menoch de arbitr. iudice, cent. 3. casu 20. per tot. compstell. d. ca. dilectus post medium. Quod certe præcipua quadam ratione viget in impetratio rescriptorum aduersus Exemptos. Etenim non facta mentione Exemptionis, Pontifex possit aliqui causam delegare, cui alioquin non delegaret, ac ut utar verbis Felini. Quia Papa difficulter daret contra Exemptos magis unum judicem, quam alium, præsertim ordinarium, cui sunt ex officiis Fel. cap. cum ordinem n. 7. vers. confidera 3. de Rescript. Item cap. 1. nn. 14. vers. tertio Restringe eod. tit. Hostiensis. Jo. Andr. Butrio. Abbas. Imola cap. ex parte 1. de privilegiis.

⁶ 6. Confirmatur à simili, quia rescriptum contra privilegium fori, eo tñito, non vallet. Ideoque rescriptum in materia feudal, aut contra scholarem, non expressa illius mentione, non subsistit, habent enim & feudum & scholares quemadmodum & Exempti, speciales suos judices, quod exprimi debet in rescripto. Bald. d. cap. cum ordinem ubi Fel. & DD. Rebuff. d. privileg. 91.

⁷ 7. Econtra verò, sunt qui argumentantur, non opus esse Exemptionis facere mentionem, nempe quod in rescripto contra privilegium imperato necesse semper non sit de privilegio meminisse. Q. D. late cap. cum ordinem Innocent. & DD. cap. constitutus eod. Potissimum verò, quod tum demum rescriptum censeatur surreptitium, cum facetus verum, quod iura in rescripti impetratio volunt exprimi. Navarr. conf. num. 5. de conf. cons. unicorum 4. & 5. de feudiis conf. 9. de conf. sang. & affin. conf. 20. num. 3. de Clericis non refid. cuius speciei non est qualitas Exemptionis: erubescimus enim sine lege vel auctoritate loqui. Illam in fine C. de collat. quam quidem opinionem Abbas. Fel. Imol. Butrio. & DD. habentur allegati in juie fundationem esse censuerunt. Veruntamen postposita illa, non est recedendum à priore, quam praxis quæ est lucerna juris. Rebuffus in Lurbi in principio ff. de verborum significationib. & longævus. Curia Romanæ stylus, qui vim legis obtinet. cap. ex literis de conf. cap. 9. quam gravi de criminis falsi. Jo. Staphileus de commissionib. & literis justitia §. dicendum eff.

offn. 66. vol. tra. 14. fol. 4r. Praes loco à stylo. Ita referente Abbate, Felin. & alii confirmantur. Abb. d. cap. ex parte 1. n. 5. de privileg. Fel. d. cap. 1. num. 14. vers. tertio restringe d. cap. cum ordinem num. 7. Hostiensis Io. And. Imol. Butr. supra ciuit. Caldens cap. cum ordinem in fin. de Rescript. Stylo enim Rom. curia inquit præfati DD. taciturnitas 10 exemptionis rescriptum officeret atque vitaret.

Ampliatur, etiam si rescriptum contineret, quod vocare posset omnes & quoscumque debitores suos, nam dictiones illæ universales non extenduntur ad debitores exemptos, qui vigore ejusmodi generalis rescripti vocari non poterint coram ordinariis. Angel. l. fin. C. fine censu vel religuis. Bald. l. legatorem §. quis plures ff. de leg. 2.

Ratio est, quia locutione generali, quando vertitur aliquod præjudicium exemptionis, non comprehenduntur exempti, glo. l. de curionib. C. de silentiariis l. b. 12. Barth. l. sed. & posteriores ff. de legib. dixi late supra li. i. quest. 5. n. 13. 1. 4. Quid autem è contra, 12 an rescriptum judicandum sit rescriptum, si in eo exceptus narretur qui non est? Respondet cum Navarro negative cons. 8. per tot. de rescript. quia ejusmodi narrativa 13 enunciatio causa concessionis non est. Navarr. d. n. 8. Regulariterque rescriptum non vitiat continens causas partim falsas, partim veras, dummodo ea verae sint, in quibus Papæ se principaliter fundat. Rom. conf. 369. Lapis alleg. 24. glo. cap. 2. inter cetera cap. o-
lim de rescript.

Q VÆ S T I O IV.

Exemptus an conveniri possit ex l. diffamari. C. de Igenuis & Manumiss.
coram ordinario?

S U M M A R I U M.

- 1. Quidam putaverunt exemplum convenientem ex l. diffamari coram judge suo, ponere coram suo judge.
- 2. Ratio eorum est, quia agens ex l. diffamari est actor.
- 3. Opus patiantium exemplum conveniri posse coram ordinario, est verior.
- 4. 24. Latus contractuum ex l. diffamari agi coram judge laco.
- 5. Diffamus dicunt agere stimulante.
- 6. Exceptionem habens posse eam pro-
- 7. 9. Debitor agit coram suo judge contra credorem.
- 8. 10. Idem in examinandis testibus ad perpetuam rei memoriam.
- 9. 11. Idem est judec preparantis & preparati.
- 10. 12. Index petentis absolutionem à juramento adeundus.
- 11. 13. Uxor coram suo judge agit contra maritum.
- 12. 14. Idem diffonit in fidejussoribus.
- 13. 15. Idem:

S 3.